(908) "धूञ् कम्पने" (X-चुरादिः-1836. अक. सेट्. उभ.)

आधृषीयः ।

'धूनयति धवति धवते, धुनोति धुनुते, धुनाति च धुनीते ।
धूनोति धूनुते स्युः पदानि कम्पे, विधूनने धुवति ॥' (श्लो. 26) इति देवः ।
धूनकः-निका, [1]धावकः-विका, दुधूनयिषकः-षिका ; धूनयिता-त्री, दुधूनयिषिता-त्री ; धूनयन्-न्ती, दुधूनयिषन्-न्ती ; धूनयिष्यन्-न्ती-ती, दुधूनयिषिष्यन्-न्ती-ती ;धूनयमानः, दुधूनयिषयमाणः, धूनयिष्यमाणः, दुधूनयिषिष्यमाणः, धूनितम्-धावितम्[A]-तः-तवान्, दुधूनयिषितः-तवान् ; धूनः, दुधूनयिषुः ; धूनयितव्यम्, दुधूनयिषितव्यम् ; धूननीयम्, दुधूनयिषणीयम्, धून्यम्, दुधूनयिष्यम् ; ईषद्धूनः-दुर्धूनः-सुधूनः ; धून्यमानः, दुधूनयिष्यमाणः ; धूनः, दुधूनयिषः ; धूनयितुम्, दुधूनयिषितुम् ; धूनना, दुधूनयिषा ; धूननम्, दुधूनयिषणम्, धूनयित्वा, दुधूनयिषित्वा, प्रधून्य, प्रदुधूनयिष्य, धूनम् २-धूनयित्वा २, दुधूनयिषम् २ ; दुधूनयिषित्वा २.

(909) "धूप सन्तापे" (I-भ्वादिः-396. अक. सेट्. पर.)

'धूपायतीति सन्तापे भाषार्थे धूपयेदिति ।' (श्लो. 130) इति देवः ।
[2]धूपायकः-यिका, धूपकः-पिका, [3]धूपायकः-यिका, धूपकः-पिका,

---

1. 'धूञ्प्रीञोर्नुग् वक्तव्यः' (वा. 7-3-37) इत्यत्र प्रीञा साहचर्यात् क्र्यादेरेव ग्रहणमिति पक्षे, 'हेतुमण्ण्यन्तादेव नुगागमः, न तु स्वार्थण्यन्तात्' इति पर्यवसानात्, अस्य धातोः स्वार्थण्यन्तत्वात् नुगभावे रूपमेवम् । एवमेव तृजादिष्वपि । अत्र पक्षे **धावयिता-त्री**, इत्यादीनि रूपाणि ज्ञेयानि ।

2. 'गुपूधूपविच्छिपणिपनिभ्य आयः' (3-1-28) इति आयप्रत्ययः । स च, 'आयादय आर्धधातुके वा' (3-1-31) इति विकल्पेन भवति । तेन आयप्रत्ययपक्षे रूपमेवम् । तदभावपक्षे **धूपकः** इति । एवं आर्धधातुके सर्वत्रायप्रत्ययो ज्ञेयः ।

3. ण्यन्तेऽपि सर्वत्रायप्रत्ययविकल्पः । तेन सर्वत्र रूपद्वयम् ।

A. 'कूटाद्येषु हतेषु **धावितम**तिष्वन्येषु धावत्सु च
स्वैरं तत्र जनान् प्रयन् विगलितश्रन्थान् कचान् ग्रन्थयन् ॥' धा. का. 3.51.